

VÅG Å KJEMPE

VÅG Å VINNE

UTGITT AV MARXIST-LENINISTER
VED STK

Nr 7- 1972

STK-LEDELSENS HOLDNING - ET HÅN MOT OSS!

Arbeidskamerater: GÅ TIL AKSJON !!

SITUASJØNEN

Lønnsforslaget på ca. kr. 1,05 i generelt tillegg er blitt klart nedstemt to ganger. Dette, sammen med folks uvilje mot å ta overtid, myket opp bedriften til en viss grad. Bedriften la på 20 øre i tillegg til de 1,05. Dette var for lite, og vårt forhandlingsutvalg avslo. Svaret fra bedriften ble: de trakk de 20 ørene tilbake og uttalte at forhandlingene var slutt. De vil fra nå av betale oss etter den protokollen vi har stemt ned to ganger. Samtidig lokker de med nye forhandlinger etter nyttår hvis STK blir hengende etter i lønnsutviklinga i Jern og metall, Oslo.

Vi tar avstand fra bedriftens handlemåte. Deres stopping av forhandlingene er diktatorisk. Den "snille" handlingen å utbetale oss kr. 1,05 er bare et forsøk på å splitte oss, og trumfe gjennom noe som vi to ganger har sagt er for dårlig.

AKSJON ENESTE UTVEG

Vi kan nå gjøre to ting: enten bøyer vi oss, går tilbake på vårt nei og innrømmer at bedriften skal få diktere vår lønn. Eller vi går til aksjon.

En aksjon vil i den nåværende situasjonen være veldig effektiv. Vi veit at STK allerede nå betaler daglige bøter for for sein levering av telefonsentraler. I det siste har bedriften vært på vikende front. Den "faste" holdninga som den har inntatt akkurat nå kan vi bryte i gjennom hvis vi står samlet! Den "faste" holdningen er ikke noe tegn på styrke, men et forsøk på å få en rask avgjørelse.

Oppportunister undervurderer alltid folkets styrke og lar seg skremme av en slik "fast" holdning!

HVILKEN AKSJONSFORM?

Tida er knapp. Det må gjøres noe raskt, ferien står for døra. Derfor er full streik den aksjonsformen som gir fortest resultater, og som gjør det lettest å stå samlet. Gå-sakte aksjon vil også være meget effektivt, men har den svakheten at den kanskje vil trekke lenger ut, og at den er vanskelig å holde oversikten over. Inntil kraftigere midler blir brukt, bør folk fortsette med å ikke ta overtid, men det alene virker for langsomt nå.

Mange vil tenke: har jeg råd til en streik? Det kan bli hardt, men vi må regne med støtte fra andre klubber, solidaritets-innsamlinger osv. De har klart det før!

Vi må holde fast på at hensikten med en aksjon er å få til forhandlinger på grunnlag av kravet om 2,50. Å gå ned på dette vil si det samme som å hevde at vi ikke har så mye å kjempe for. Dessuten binder det oss til ikke å få mere.

HVOR STÅR ARBEIDSUTVALGET ?

I forrige nr. av "Våg å kjempe" spurte vi: "Arbeidsutvalget - et redskap for STK-ledelsen?"

La oss se på hva som har skjedd for å besvare spørsmålet. To ganger har arbeidsutvalget vist sin mistillit til arbeidernes kampvilje. Første gang ved å anbefale forslaget på kr. 1,05. Andre gang ved å legge fram protokollen til avstemning en gang til. Den gangen gikk de på tvers av klubbstyrets flertall, og fikk for andre gang medlemmene mot seg.

I disse situasjonene har arbeidsutvalget gjort grove feil, som i praksis ikke har tjent medlemmene, men bedriften. Det enkelte arbeidsutvalgsmedlem er nok rederlig nok, men med sine standpunkter fremmet de ikke et godt lønnsoppgjør i praksis.

En tid så det ut til at arbeidsutvalget var innstilt på å gå mot bedriftens skammelige små tilbud på kr. 1,05. De sa nei til bedriftens tilbud om 20 öre mer, og det var riktig. Men hva vil de gjøre nå? Vil de atter en gang nöye seg med kr. 1,05?

Arbeidsutvalget vakler -- og er igjen i stand til å gå på tvers av flertallets vilje.

I arbeiderbevegelsens historie har to linjer alltid sloss mot hverandre: en klassekamp-linje og en klassem samarbeidslinje (samarbeid mellom "arbeiderledere" og kapitalister). Arbeidsutvalget har vist at de ikke har forstått at det dreier seg om kamp mellom to klasser, og at denne kampen må føres konsekvent, uten vakling! Når de ikke har forstått dette har de i denne situasjonen dessverre spilt samme rolle som mange "arbeiderledere" for dem.

VELG LEDELSE FOR AKSJONEN !

En aksjon må ha en ledelse. Ta f.eks. en streik. Hva skjer hvis folk bare går hver til sitt, og det ikke finns en ledelse som kan sammenkalle streikemöter, svare på angrep fra bedriften og pressa, forhandle, ta seg av streikestötte og på andre måter sikre de streikendes retter? Jo, uten dette ville folk etter en tid bli motlöse, ingenting skjer og streika går tapt.

Også en gå-sakte aksjon trenger en ledelse: ledelsen ser til at ingen faller fra, sammenkaller möter når resultater foreligger osv.

Arbeidsutvalget kan ikke være denne ledelsen. Da ville klubben bli erstatningspliktig. Dessuten har arbeidsutvalget kommet diltende etter medlemmene og vaklet.

Det må derfor nedsettes et aksjonsutvalg. Den störste faren vi står overfor hvis stemminga går i retning av aksjon, er at klubbstyret opplöser seg sjöl så raskt at det blir vanskelig å få satt sammen et aksjonsutvalg. De som föler ansvar for å bringe en eventuell aksjon fram til seier, må påta seg å innkalle til et möte av alle medlemmene i klubben, der aksjonskomiteen må velges. Så kan eventuelt klubbstyret trekke seg hvis det er helt nödvendig (noe som kan diskuteres). I gruppene må det utsees folk som man mener kan være med å lede aksjonen på en god måte.